

Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

Per FrancescR el dl., 15/05/2023 - 00:00

[Ac 1,1-11](#)

[Ef 1,17-23](#)

[Mt 28,16-20](#)

Curiosament el final de l'Evangeli de Mateu i l'inici dels Fets dels Apòstols de Lluç es converteixen en les fonts d'aquesta festa tan especial. Dos autors tan diferents, dues mentalitats tan pronunciades i que es complementen. Lluny de pensar en la fràgil historicitat que això pot suposar, ens revelen més aviat una visió de conjunt de la vida de Jesús, precisament al final de la seva estada entre nosaltres, com un resum humà i teològic. Una vegada més la presència i acció de l'Esperit de Veritat ha fet una bona feina. No perquè ho expliquin de manera diferent, posa en dubte la seva veracitat.

Són com dues visions: en una predomina l'aspecte contemplatiu, la presència dels Àngels (la Transcendència de Déu que es fa visible); en l'altra, al final de l'Evangeli de Mateu, l'encàrrec, testimonial, missioner, actiu d'anar pertot arreu i escampar la Bona Notícia de Jesús.

1. "Què feu, embadalits, mirant el cel?"

Potser alegrar-nos de tanta lluita victoriosa de Jesús sobre tan treball, dolor, responsabilitat, que ell va assumir perquè era la missió rebuda del Pare. Potser veure ja acabada aquella part de la seva utopia, que ara deixa a les nostres mans. Potser deixar-nos sentir que ell per fi puja al podi dels vencedors. Potser, com diu la litúrgia d'aquest dia, mostrar-nos que *"hi ha al cel un que és home com nosaltres."* Potser somiar el que ens espera a tots més enllà de la mort. Potser dibuixar-nos amb una llum del cel la trajectòria final de les nostres vides, potser deixar-nos assaborir la nostàlgia del més enllà, que és un sentiment molt humà, potser...què sé jo, què sabem nosaltres...

2. "Aneu, bategeu...!"

Mateu, sense negar res de tota aquesta vida interior, ens proposa seguir la tasca de l'evangelització que va iniciar el Mestre, alliberar tants homes i dones com les que es va trobar en aquell racó de món; el seu evangeli i necessita proclamar ben alt i ben íntimament que som continuadors de la seva tasca. Hi ha un detall que passa gairebé desapercebut, però Mateu ho fa ben explícit: *"alguns van dubtar..."* I qui no? Quan ens espera una tasca d'aquesta magnitud i responsabilitat, experimentem els dubtes. Això forma part del Misteri de Jesús i el petit misteri de la fragilitat humana. Per això necessitem que la setmana que ve celebrem la Pentecosta, que ens faci adonar que no ens ha deixat sols, que el seu Esperit, aquell que el va acompanyar incansablement pel desert, per les ciutats, per les sinagogues, aquest Esperit no no deixi d'acompanyar-nos com una ombra blanca i una força que neix de dins nostre.

3. Calma, imaginació...!

Parlo de la imaginació humana, aquella que Teresa de Jesús deia que era *"la loca de la casa"*, no parlo de la Intel·ligència artificial. Parlo de l'aspiració més profundament humana que és viure eternament feliços, amb plenitud d'amor i de sentit, que tantes vegades se'ns ha mort perquè no creiem en el misteri. Parlo de viure amb ell, amb els qui hem estimat. Parlo del cel que és viure en ell. Parlo de la promesa de fa uns diumenges quan ens va dir: *"Vaig a preparar-vos estada, perquè vull que allà on jo soc, també hi sigueu vosaltres."* Deixem-nos sorprendre pel Misteri de Déu!!!

ETIQUETES

CEL MISTERI DUBTE